

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Godiac Alexandru Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx ap. x.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 29.03.2017-30.06.2017
2. *instanța de apel*: 28.08.2017-05.10.2017
3. *instanța de recurs*: 23.01.2018 - 21.02.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 30 iunie 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Godiac Alexandru Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 1.900 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 38.000 lei.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată, i-a fost adăugată parțial, pedeapsa complementară stabilită prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016, privirea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă, amendă în mărime de 1.900 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 38.000 lei, cu privirea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 1 an.

A fost aplicată în privința corpurilor delictive – 400 euro și 3.700 lei, cu numerele și seriile indicate în procesul-verbal de ridicare din 22 februarie 2017, în conformitate cu prevederile art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal, măsura de siguranță confiscarea specială, ca bunuri rezultate din infracțiune, cu trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că la 15 iulie 2014, susținând că are influență asupra unor angajați ai Secției de înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto a ÎS CRIS „Registru”, situată pe str. Xxxxx, mun. Xxxxx, Godiac

A. a pretins și primit personal, prin transfer, de la Romanciuc Valentina, locuitoare a s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, care se afla în acel moment în Federația Rusă, suma de 20.000 ruble rusești, care constituia la acel moment conform ratei de schimb a BNM suma de 8.156 lei, pentru influențarea angajaților instituției nominalizate, în scopul perfectării permisului de conducere pentru Sorbalo Iurii, locuitor al s. Xxxxx, raionul Xxxxx.

Ulterior, în scopul voalării intenției sale criminale, la 26 august 2014, Godiac A. împreună cu Sorbalo I. s-au deplasat la școala auto pentru depunerea actelor, iar pentru organizarea perfectării certificatului de școlarizare pe numele ultimului fără a frecventa orele teoretice și practice, a pretins și a primit de la Romanciuc Valentina suma de 2.400 lei. Apoi, în aceeași zi, continuându-și acțiunile sale criminale, Godiac A., l-a însoțit pe Sorbalo I. la Comisia pentru examinarea medicală a conducătorilor de vehicule și a candidaților pentru obținerea permisului de conducere, creată în cadrul IMSP Dispensarul Dermatovenerologic Municipal Chișinău, situată în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, iar pentru urgentarea obținerii adeverinței medicale a candidatului pentru obținerea permisului de conducere fără careva impedimente, susținând că are influență asupra membrilor comisiei medicale, a pretins și primit de la Romanciuc V., bani în sumă de 450 lei.

Ulterior, tot el, în perioada noiembrie - decembrie 2014, întru realizarea scopului infracțional, i-a comunicat lui Sorbalo I. că este necesar să se prezinte la Secția de înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto a ÎS CRIS „Registru”, situată pe str. Xxxxx, mun. Xxxxx, pentru susținerea examenelor, totodată, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul acestei instituții, a pretins și primit de la Sorbalo I. bani în sumă de 1.300 lei, pentru susținerea examenului teoretic fără prezentarea în clasa de examinare.

Suplimentar, invocând necesitatea finisării procedurii de obținere a permisului de conducere, Godiac A. a mai pretins de la Sorbalo I. bani în sumă de 150 euro, care constituia la acel moment conform ratei de schimb a BNM suma de 2.828 lei, ce urmau a fi transmiși persoanelor publice din cadrul Secției de înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto a ÎS CRIS „Registru”. Astfel, în urma acțiunilor sale intenționate ilegale, Godiac A. a pretins de la Romanciuc V. bani în sumă de 15.134 lei, din care a primit suma de 12.306 lei, pentru sine și pentru alte persoane, susținând, că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Secției de înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto a ÎS CRIS „Registru” și din cadrul Comisiei pentru examinarea medicală a conducătorilor de vehicule, și a candidaților pentru obținerea permisului de conducere, creată în cadrul IMSP Dispensarul Dermatovenerologic Municipal Chișinău, întru urgentarea obținerii adeverinței medicale și determinarea eliberării lui Sorbalo I. a permisului de conducere auto, fără susținerea examenelor de calificare.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Godiac A., au fost calificate *de drept* în baza art. 326 alin. (1) Cod penal și anume –*trafic de influență, adică pretinderea și primirea personal de bani, pentru sine și pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei*

persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească ori să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Godiac A., să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 1.900 unități convenționale, echivalentul a 38.000 lei, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă definitivă, amendă în mărime de 1.900 unități convenționale, echivalentul a 38.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani, cu includerea în termenul pedepsei complementare a duratei pedepsei executate, iar în temeiul art. 106 alin. (1), (2) lit. a) Cod penal, să fie confiscată forțat în proprietatea statului de la Godiac A. mijloacele bănești în mărime de 2.998,76 lei, destinate pentru săvârșirea infracțiunii, în rest, sentința să fie menținută.

În motivarea apelului, a invocat:

- la emiterea sentinței, instanța a aplicat eronat sub limită pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 1 an, precum și a respins încasarea diferenței de 2.998,76 lei dintre suma pretinsă de 15.134 lei și suma primită de 12.135,24 lei de către Godiac A., care este necesar de a fi încasată de la ultimul, cu titlu de confiscare specială și trecută în venitul statului;

- instanța de fond nu a luat în considerare, că materialele urmăririi penale atestă, că Godiac A. prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 28.12.2016 a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 10.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani, sentința irevocabilă la 13.01.2017, iar la data de 03.03.2017 a fost achitată amenda penală în mărime de 10.000 lei, însă la moment își execută pedeapsa complementară;

- examinând circumstanțele cauzei penale în coraport cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, instanța de fond urma să stabilească o pedeapsă complementară definitivă, ce urma să nu fie mai mică decât pedeapsa stabilită la pronunțarea primei sentințe (2 ani), cu luarea în calcul a pedepsei executate începând cu 13.01.2017;

- conform învinuirii înaintate lui Godiac A. rezultă, că acesta a efectuat mai multe acțiuni continue îndreptate spre realizarea traficului de influență, ultima fiind de pretindere de la Sorbalo I. a sumei de 150 euro cu invocarea necesității finisării procedurii de obținere a permisului de conducere, cu susținerea influenței asupra persoanelor publice din cadrul Secției de înmatriculare a Transportului și calificare a conducătorilor auto a ÎS CRIS „Registru”, însă banii respectivi nu i-a primit, pe motiv că Sorbalo I. și-a dat seama de acțiunile acestuia ilegale. Astfel, pretinderea sumei de 150 euro s-a consumat ca infracțiune și respectiv, confiscarea specială de la Godiac A. a sumei pretinse – 2.998,76 lei este necesară, deoarece se încadrează potrivit prevederilor art. 106 alin. (1), (2) lit. a) Cod penal, cu titlu de confiscare specială și trecută în venitul statului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, a fost admis apelul declarat, fiind casată parțial sentința, în partea stabilirii

pedepsei complementare și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Godiac A., recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1.900 unități convenționale, ce constituie suma de 38.000 lei, iar în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată, i-a fost adăugată pedeapsa complementară stabilită prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016, fiindu-i stabilit definitiv, pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1.900 unități convenționale, ce constituie suma de 38.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani, în rest sentința a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond. Mai mult, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Godiac A., în temeiul prevederilor art. 326 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a considerat justificate argumentele părții acuzării, precum că la emiterea sentinței, instanța a aplicat eronat sub limită, pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 1 an, or din materialele urmăririi penale se atestă, că Godiac A. prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28.12.2016 a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 10.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani, sentința irevocabilă la 13.01.2017, iar la data de 03.03.2017 a fost achitată amenda penală în mărime de 10.000 lei, însă la moment inculpatul își execută pedeapsa complementară.

Prin urmare, instanța de apel examinând circumstanțele cauzei penale în coraport cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, a reținut că pedeapsa complementară definitivă urma să nu fie mai mică decât pedeapsa stabilită la pronunțarea primei sentințe, 2 ani, cu luarea în calcul a pedepsei executate începând cu data pronunțării sentinței 28.12.2016.

În viziunea instanței de apel, prevederile art. 326 alin. (1) Cod penal, incriminate inculpatului Godiac A. nu prevăd o pedeapsă complementară la pedeapsa principală, astfel instanța de fond urma să aplice pedeapsa complementară stabilită prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28.12.2016, rămasă neexecutată, nefiind în drept să o modifice. Mai mult, instanța de apel a reiterat, că legea penală nu conține nici o reglementare privind modul de stabilire a pedepsei complementare definitive, însă prima instanță urma să ia în considerare că la infracțiunile aflate în concurs, toate pedepsele complementare stabilite se vor dispune spre executare de sine stătător.

Totodată, instanța de apel a considerat neîntemeiate alegațiile acuzatorului de stat, precum că confiscarea specială de la Godiac A. a sumei pretinse de 2.998,76 lei

este necesară, deoarece se încadrează potrivit prevederilor art. 106 alin. (1), (2) lit. a) Cod penal, cu titlu de confiscare specială și trecută în venitul statului, or instanța de fond corect a apreciat, că această sumă de bani nu este obiectul infracțiunii și nici nu întrunește condițiile stabilite în art. 106 Cod penal la care face referire acuzatorul de stat.

În acest context, instanța de apel, prin prisma prevederilor art. 106 Cod penal, a reținut, că confiscarea specială este o măsură de siguranță de drept penal cu caracter patrimonial care constă în trecerea în patrimoniul statului a unor bunuri sau valori care au servit la săvârșirea faptei penale sau au rezultat din săvârșirea acesteia, ori sunt deținute contrar legii. Ea se face în scopul excluderii pericolului de a fi săvârșite noi fapte penale.

În opinia instanței de apel, nu pot fi supuse confiscării obiectele asupra cărora nu au fost prezentate probe că ele au fost obiectele săvârșirii faptei penale, prin urmare, în cererea de apel însăși acuzatorul de stat indică expres, că „Godiac A. a efectuat mai multe acțiuni continue îndreptate spre realizarea traficului de influență, ultima fiind de pretindere de la Sorbalo I. a sumei de 150 euro cu invocarea necesității finisării procedurii de obținere a permisului de conducere, cu susținerea influenței asupra persoanelor publice din cadrul Secției de înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto a ÎS CRIS „Registru”, însă banii respectivi nu i-a primit pe motiv, că Sorbalo I. și-a dat seama de acțiunile acestuia ilegale”.

Astfel, instanța de apel a reținut, că acuzatorul de stat corect a apreciat, că „pretinderea sumei de 150 euro” s-a consumat ca infracțiune, însă acțiunea de pretindere reprezintă însăși latură obiectivă a infracțiunii, iar suma de 150 euro nu a servit la săvârșirea faptei penale, nu a rezultat din săvârșirea acesteia, pe motiv că nici nu a fost transmisă sau ridicată, iar instanța a apreciat în acest sens doar prezența laturii obiective nu și a obiectului săvârșii infracțiunii.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel a apreciat eronat legislația, prin neaplicarea art. 106 Cod penal, motivând că lipsește obiectul infracțiunii invocat, în cazul în care în partea descriptivă a deciziei, constată că alin. (2) art. 106 Cod penal, stabilește că sunt supuse confiscării speciale bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea infracțiunii și că pretinderea sumei de 150 euro de către inculpat s-a consumat ca infracțiune, însă pe de altă parte invocă că suma de 150 euro nu a servit la săvârșirea faptei penale, pe motiv că nu a fost transmisă inculpatului;

- conform învinuirii înaintate și constatării instanțelor de judecată, rezultă că Godiac A. a efectuat mai multe acțiuni continue îndreptate spre realizarea traficului de influență, ultima fiind de pretindere de la Sorbalo I. a sumei de 150 euro, cu invocarea necesității finisării procedurii de obținere a permisului de conducere, cu susținerea influenței asupra persoanelor publice din cadrul Secției de înmatriculare a

transportului și calificare a conducătorilor auto a ÎS CRIS „Registru”, însă banii respectivi nu i-a primit pe motiv că, Sorbalo I. și-a dat seama de acțiunile acestuia ilegale;

- pretinderea sumei de 150 euro s-a consumat ca infracțiune și respectiv, confiscarea specială de la Godiac A., a sumei pretinse de 2.998,76 lei este necesară, deoarece se încadrează potrivit prevederilor art. 106 alin. (1), (2) lit. a) Cod penal, cu titlu de confiscare specială și trecută în venitul statului, cu toate că instanța de apel corect a apreciat, că obiectul infracțiunii nu se află la organul de urmărire penală, nu se află la inculpat, aceste circumstanțe nu împiedică faptul, că contravaloarea acestora să fie trecute forțat în beneficiul statului;

- instanța de apel urma să țină cont de faptul, că la aplicarea confiscării speciale, este necesar a constata, că făptuitorul a realizat latura obiectivă a infracțiunii;

- în cazul în care a avut loc un trafic de influență cu elemente de estorcare și persoana a sesizat organul de drept, făptuitorul va fi obligat să restituie sumele menționate adică echivalentul lor în lei.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată, că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului, autorul invocă ca temei pentru recurs prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

În același timp, Colegiul penal constată din recursul declarat, că procurorul, nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de Godiac A. și nici pedeapsa stabilită inculpatului, invocând doar dezacordul cu faptul neconfiscării forțate în proprietatea statului de la Godiac A. a sumei de 2.998,76 lei, destinate pentru săvârșirea infracțiunii.

Analizând textul deciziei atacate, Colegiul constată că, temeiul invocat de către recurent, prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel declarată, hotărârea cuprinzând și motivele pe care se

întemeiază soluția adoptată, inclusiv și asupra chestiunii invocate de procuror și menționată mai sus. Din textul deciziei recurate se atestă, că instanța de apel, a statuat corectitudinea concluziei primei instanțe de a nu confisca de la inculpat și trece în venitul statului a sumei pretinse de 2.998,76 lei.

Instanța de recurs consideră că, de fapt prin argumentele invocate sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul își exprimă dezacordul cu motivarea hotărârii instanței de apel referitor la neaplicarea prevederilor art. 106 Cod penal – confiscarea specială a sumei de 2.998,76 lei, însă aceste critici au format obiectul discuției și asupra cărora instanța de apel s-a expus întemeiat.

Cu referire la critica recurentului, precum că pretinderea sumei de 150 euro s-a consumat ca infracțiune și respectiv, confiscarea specială de la Godiac A., a contravalorii sumei pretinse de 2.998,76 lei este necesară, deoarece se încadrează potrivit prevederilor art. 106 alin. (1), (2) lit. a) Cod penal, Colegiul penal verificând actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 42 v. II în decizie, se motivează corespunzător, că această sumă nu întrunește condițiile stabilite în art. 106 Cod penal, la care face referire acuzatorul de stat.

Astfel, dispoziția art. 106 alin. (1) și (2) lit. a) Cod penal, prevede că, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare), utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.

În prezenta speță se constată, că Godiac A. a efectuat mai multe acțiuni continue îndreptate spre realizarea traficului de influență, ultima fiind de pretindere de la Sorbalo I. a sumei de 150 euro, cu invocarea necesității finisării procedurii de obținere a permisului de conducere, cu susținerea influenței asupra persoanelor publice din cadrul Secției de înmatriculare a transportului și calificare a conducătorilor auto a ÎS „CRIS Registru”, însă banii respectivi nu i-a primit, pe motiv că Sorbalo I. și-a dat seama de acțiunile acestuia ilegale.

Astfel, instanța de recurs reține, că instanța de apel just a menționat, că acuzatorul de stat corect a apreciat că „pretinderea sumei de 150 euro” s-a consumat ca infracțiune, însă acțiunea de pretindere reprezintă însăși latură obiectivă a infracțiunii, iar suma de 150 euro nu a servit la săvârșirea faptei penale, nu a rezultat din săvârșirea acesteia, pe motiv că nici nu a fost transmisă lui Godiac A. sau ridicată.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, argumentând pe deplin motivele pentru care a considerat neîntemeiate alegațiile acuzatorului de stat, privind confiscarea specială de la Godiac A. a contravalorii sumei pretinse de 2.998,76 lei, urmare a circumstanțelor expuse mai sus.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu

persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, din care considerent se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Godiac Alexandru Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 21 martie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie